

систему налоговых доходов и в результате, ставит под угрозу исполнение поставленных задач.

ЛИТЕРАТУРА

1. Бутенко Л.А., Курочкина И.П., Минашкин В.Г., Солярик М.А., Шувалов А.Е., Шувалова Е.Б. Проблемы налогового администрирования в Российской Федерации: монография / под ред. д.э.н., проф. Шуваловой Е.Б. – М.: МЭСИ, 2012. – С. 187.
2. Тимошенко В.А. Эффективность налогового администрирования и пути ее повышения // Налоговые известия Саратовской губернии. 2011. [Электронный ресурс]. Режим доступа: // <http://www.oricon-s.ru/magazine/jeffekti/>

*О. С. Куклішина,
студентка V курсу,
Полтавська державна аграрна академія*

АНАЛІЗ ЗМІН У СТРУКТУРІ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЩОДО РОЗРАХУНКІВ З ПОСТАЧАЛЬНИКАМИ ТА ПІДРЯДНИКАМИ

Основне призначення фінансової звітності полягає у забезпеченні користувачів, як внутрішніх так і зовнішніх, повною, правдивою та неупередженою інформацією про фінансово-майновий стан, результати діяльності та рух коштів підприємства з метою прийняття ними обґрунтованих та правильних рішень. Поступовий перехід українських підприємств до ведення обліку згідно з міжнародними стандартами обліку супроводжувався численними науковими дискусіями та частими змінами законодавства, метою яких було, з одного боку – гармонізувати ведення обліку та складання фінансової звітності відповідно до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ), з іншого – скоротити розбіжності між бухгалтерським та податковим законодавством [1]. З метою подальшої реалізації програми переходу національної системи обліку на МСФЗ 07.02.2013 року було затверджено нову редакцію Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» (далі – НП(С)БО 1), яке було зареєстроване в Міністерстві юстиції України 28.02.2013 за №336/22868 [4]. Це положення відмінило П(С)БО 1 – 5. Даний законодавчий акт містить, як і раніше: загальні положення, у яких передбачено сферу його застосування; терміни складання і подання звітності; мету і порядок подання звітності; склад та елементи звітності; якісні характеристики та принципи підготовки звітної інформації; порядок розкриття інформації у фінансовій звітності. У додатках до Положення наведено форми фінансової звітності і консолідованої фінансової звітності [5].

НП(С)БО 1 встановлено нові (рис. 1.):

- Баланс (Звіт про фінансовий стан);
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід);
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом);
- Звіт про рух грошових коштів (за непрямим методом);
- Звіт про власний капітал.

Рис. 1. Зміни у складі фінансової звітності підприємств [2]

Враховуючи вище сказане за 1 квартал 2013 року всі підприємства (крім банків та бюджетних установ) мають подавати звітність за новою формою. Обов'язкова форма та зміст статей фінансової звітності визначаються НП(С)БО 1 і наводяться в додатку 1 та 2 до цього положення.

Інформація про стан кредиторської заборгованості на підприємстві відображається у фінансовій та статистичній звітності.

Система розрахунків з постачальниками є складовою обліку кожного підприємства. Діяльність, що пов'язана із здійсненням закупівель, є комплексною, оскільки пов'язана як з функціональними видами діяльності на підприємстві, так із зовнішнім оточенням, наприклад, із постачальниками, які можуть впливати на здобуття стійкої конкурентної переваги на ринку [2].

Належна фіксація фактів здійснення розрахунків з постачальниками та підрядниками є невід'ємною складовою системи бухгалтерського обліку підприємств, яка побудована на основі документування та складання звітності.

Формування інформаційної бази про розрахунки з постачальниками та підрядниками починається із складання первинних документів, до яких відносяться: договори, накладні, рахунки-фактури, рахунки, акти прийнятих робіт, послуг, податкові накладні, товарно-транспортні накладні, зовнішньоекономічні договори купівлі-продажу, вантажно-митні декларації, приймальні акти і акти експертизи торговельно-промислової палати, комерційні документи (рахунки-фактури, ІНВОЙСИ, що підтверджують митну вартість товару); транспортні накладні [2].

Дані первинних документів є підставою для формування інформації у реєстрах аналітичного та синтетичного обліку: Реєстр операцій за розрахунками з постачальниками та підрядниками (форма № 3.3 с.-г.) та журнал-ордер 3 В с.-г. по рахунку 63 «Розрахунки з постачальниками та підрядниками». На основі Журналу 3 В с.-г. формується Головна книга, яка використовується подальшому для складання фінансової звітності. Інформація про стан розрахунків з постачальниками та підрядниками у фінансовій звітності знайшла своє відобра-

ження у Балансі. Згідно НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затвердженого Наказом Міністерства фінансів України № 73 від 07.02.2013 р. баланс (звіт про фінансовий стан) – звіт про фінансовий стан підприємства, який відображає на певну дату його активи, зобов'язання і власний капітал [4]. Кількість розділів в активів Балансу скоротилась: витрати майбутніх періодів з окремого розділу стали статтею у складі «Оборотних активів». Відображення інформації про розрахунки з постачальниками та підрядниками у балансі підприємства представлено на рис. 2.

У Звіті про рух грошових коштів наведено дані про рух грошових коштів протягом звітного періоду внаслідок операційної, інвестиційної та фінансової діяльності.

Методичними рекомендаціями щодо заповнення форм фінансової звітності (наказ Мінфіну № 433 від 28.03.2013 р.) передбачено, що при складанні фінансової звітності та консолідованої фінансової звітності підприємства можуть обрати спосіб складання звіту про рух грошових коштів за прямим або непрямим методом із застосуванням відповідної форми звіту [3]. Відповідно за якою формою буде складатися цей звіт необхідно передбачити в Наказі про облікову політику.

Рис. 2. Відображення інформації про розрахунки з постачальниками та підрядниками у балансі підприємства [2]

У розділі 1 «Рух коштів внаслідок операційної діяльності» за прямим методом кількість основних статей значно скоротилась, однак у додаткових – крім статей, які були в попередній звітній формі, додалися надходження від операційної оренди, отримання роялті, авторських прав. У цьому ж розділі надходження та видатки, що пов'язані з векселями, відобразатимуться в складі інших надходжень та видатків.

Структура розділів 2 «Рух коштів внаслідок інвестиційної діяльності» та 3 «Рух коштів внаслідок фінансової діяльності» за прямим та непрямим методом не відрізняється [1].

Таким чином, відповідно до прийнятих змін, у фінансовій звітності більшість об'єктів обліку показується узагальнено в певній групі однорідних об'єктів. Для їх деталізації у додатку 3 до НП(С) БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» передбачено перелік додаткових статей фінансової звітності, які можуть їх деталізувати, однак для цього інформація в цих статтях повинна бути істотною. У Наказі про облікову політику необхідно вказувати величину істотності за окремими об'єктами обліку [1].

ЛІТЕРАТУРА

1. Воськало В. І. Економіка, планування та управління в галузях / В. І. Воськало // Науковий вісник НЛТУ України. – 2013. – Вип. 23.10
2. Лега О. В. Відображення інформації про розрахунки з постачальниками та підрядниками у фінансовій звітності / О. В. Лега // Міжнародний збірник наукових праць. – 2013. – Випуск 1
3. Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності від 28 бер. 2013 р. № 433 [Електронний ресурс] / Міністерство фінансів України. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua>
4. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» від 07 лют. 2013 р. № 73 [Електронний ресурс] / Верховна Рада України. – Режим доступу: <http://www.rada.gov.ua>.
5. Секіріна Н. В. Аналіз змін у структурі фінансової звітності в умовах переходу України на МСФЗ [Електронний ресурс] / Н. В. Секіріна // Донецький національний університет економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського – Режим доступу: <http://www.sworld.com.ua/konfer31.pdf>

*А. С. Ложешник,
аспірант III року навчання кафедри історії України,
Одеський національний університет імені І. І. Мечникова*

ОРЕНДА ЗЕМЛІ В СТАРШИНСЬКИХ МАЄТНОСТЯХ

З приєднанням Південної України до складу Російської імперії завдяки сприятливій політиці влади прискорився процес заселення та господарчого освоєння краю. Не останнє місце у ньому відіграла старшина Південноукраїнських козацьких формувань, створених на цих теренах, яка засновувала нові села та обробляла надані їй землі. Частина старшини, зосередивши у своїх руках значні земельні угіддя і велику кількість худоби, була не в змозі обробляти їх через трирічну відсутність у своїх господарствах, нерідко здавала основну